

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.04.1984, sp. zn. 9 Co 51/84, ECLI:CZ:NS:1984:9.CO.51.1984.1

Číslo: 22/1987

Právní věta: Směřuje-li opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu důchodového zabezpečení, jež bylo vydáno na základě zrušovacího usnesení soudu (§ 249 odst. 1 a 3 o. s. ř.), jsou dány podmínky řízení ve smyslu ustanovení § 103 a § 244 a násl. o. s. ř. V takovém případě nelze řízení o přezkoumání rozhodnutí orgánů důchodového zabezpečení zastavit pro překážku věci rozsouzené (§ 159 odst. 3 o. s. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.04.1984

Spisová značka: 9 Co 51/84

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 103
§ 244

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22

Směřuje-li opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu důchodového zabezpečení, jež bylo vydáno na základě zrušovacího usnesení soudu (§ 249 odst. 1 a 3 o. s. ř.), jsou dány podmínky řízení ve smyslu ustanovení § 103 a § 244 a násl. o. s. ř. V takovém případě nelze řízení o přezkoumání rozhodnutí orgánů důchodového zabezpečení zastavit pro překážku věci rozsouzené (§ 159 odst. 3 o. s. ř.).

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 28. 4. 1984, [9 Co 51/84](#))

Úřad důchodového zabezpečení v Praze přiznal rozhodnutím z 15. 5. 1983 navrhovatelce od 1. 1. 1981 poměrný starobní důchod v částce 439,- Kčs měsíčně s tím, že od února 1982 její důchod činí 478,- Kčs. Důchod byl vypočten z průměrného měsíčního výdělku stanoveného za roky 1976 až 1980 a za 21 roků zaměstnání.

V opravném prostředku navrhovatelka požadovala, aby jí důchod byl přiznán ode dne, kdy po vzniku

nároku na poměrný starobní důchod vykážala dva roky zaměstnání; nepovažovala za správné vykážení náhradní doby v roce 1980, ani datum uvažovaného vzniku nároku na důchod.

Krajský soud v Plzni řízení zastavil pro nedostatek podmínek řízení. Poukazoval na to, že napadeným rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení bylo realizováno zrušovací usnesení krajského soudu v Plzni z 30. 8. 1983, čj. 11 C 231/80-87. Úřadu důchodového zabezpečení nelze proto vytknout, že novým rozhodnutím rozhodl věcně neprávě; není dán důchod ke zrušení rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 249 o. s. ř. Pokud navrhovatelka v opravném prostředku v podstatě změnila svou žádost o přiznání poměrného starobního důchodu, nemohl soud o této změněné žádosti v přezkumném řízení jednat a je na navrhovatelce, aby takovou žádost nejprve podala u Úřadu důchodového zabezpečení v Praze.

Navrhovatelka v odvolání namítala, že soud měl její opravný prostředek projednat, protože i rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení z 15. 5. 1983 podléhalo přezkumné pravomoci soudu, když ostatně ani nebylo ve shodě s uvedeným zrušovacím usnesením krajského soudu v Plzni sp. zn. 11 C 231/80.

Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

V daném případě byly splněny podmínky pro věcné přezkoumání rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z 15. 9. 1983, protože bylo napadeno včasným opravným prostředkem navrhovatelky o zákonném nároku na dávku (§ 116 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb.). Podmínky řízení podle ustanovení § 103 a § 104 o. s. ř. v souvislosti s ustanoveními § 244 a násl. o. s. ř. tu tedy byly dány a soudu prvního stupně neměl řízení zastavovat.

Nešlo ani o věc rozsouzenou, protože předmětem přezkoumání tu bylo jiné rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení, než které bylo přezkoumáváno krajským soudem v Plzni v řízení vedeném pod sp. zn. 11 C 231/80.

Bylo proto rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí. V tomto dalším řízení musí být rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení věcně přezkoumáno a rozhodnuto i o náhradě nákladů včetně řízení odvolacího (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).